

[Justitsministeren.]

i en betinget dom fastsatte vilkår kan ændres ved retskendelse under hensyn til de erfaringer, der indvindes under tilsynets forsorgsmæssige arbejde med den dømte.

I § 60 foreslås mere hensigtsmæssige regler om reaktioner i anledning af overtrædelse af de vilkår, der — ud over straffri vandel — er fastsat i en betinget dom. Disse reaktioner, der efter forslaget kun kan iværksættes af domstolene, er mere differentierede end de nugældende, idet de omfatter advarsel, ændring af vilkår, forlængelse af prøvetid samt fuldbyrdelse af straffen for det pådømte forhold eller en del af denne straf. Jeg vil gerne fremhæve, at forslaget til denne bestemmelse og bestemmelsen i § 59, som jeg nævnte før, bygger på forudsætningen om et nært og smidigt samarbejde mellem tilsynsmyndighed, anklagemyndighed og domstole. Det samme gælder de foreslåede regler i retsplejelovens § 1004 om anholdelse og fængsling af personer, der gør sig skyldige i overtrædelse af vilkårene i en betinget dom. Jeg tror, at disse to sæt regler i straffeloven og retsplejeloven, som jeg her har omtalt, vil være egnede midler til en mere effektiv håndhævelse af de betingede domms vilkår end den, som hidtil har fundet sted, og jeg anser en sådan håndhævelse for den nødvendige forudsætning for den fulde udnyttelse af den betingede doms værdifulde muligheder som sanktionsform.

Endelig skal jeg blandt de nye regler om betingede domme nævne forslaget til § 61 om betydningen af, at en betinget dømt i prøvetiden begår nyt strafbart forhold. Efter den gældende regel herom i § 57 skal der i sådanne tilfælde, hvis det nye forhold er forsættligt og medfører fængselsstraf, altid fastsættes en ubetinget fællesstraf for dette forhold og det forhold, der er omfattet af den betingede dom. Denne usmidige regel har i talrige tilfælde, navnlig hvor det nye forhold har været af væsentlig anden karakter end det tidligere, ført til urimelige domsafgørelser. Efter forslaget kan domstolene, når omstændighederne taler derfor, idømme ubetinget straf for det nye forhold, eventuelt i forbindelse med en ændring af vilkårene i den betingede dom — eller afsige ny betinget dom for begge forhold.

Jeg har nu omtalt, hvad jeg betragter som de to hovedpunkter i de foreslåede lovbestemmelser, dels omformningen af reglerne vedrørende unge lovovertrædere, dels det nye kapitel om betingede domme.

Inden jeg forlader forslagets sanktionsregler, skal jeg kort pege på de foreslåede ændringer i bøderegerne. Den vigtigste af disse ændringer angår § 55 om afsoning af bøder, der er fastsat administrativt, herunder navnlig bøder i henhold til politiets bødeforelæg. Afsoningstiden for disse bøder beregnes for tiden efter en skala, der må anses for forældet. Det foreslås nu, at bøder på indtil 300 kr. skal afsones med 1 dag for hver 30 kr., og at afsoningstiden for større bøder skal fastsættes af retten, når spørgsmålet om afsoning bliver aktuelt. Disse regler foreslås ved forslaget til ændring i loven om ikrafttræden af borgerlig straffelov overført til også at gælde de såkaldte tvangs-bøder.

Om de ændringer, der i øvrigt foreslås i straffelovens almindelige del, gælder, at de ikke — eller ikke i væsentlig grad — berører principielle spørgsmål. Jeg skal derfor indskrænke mig til at henvise til lovforslagets bemærkninger vedrørende disse ændringsforslag.

Herefter går jeg over til de ændringer, der foreslås i straffelovens særlige del vedrørende udformningen af og straffen for de enkelte forbrydelser. En del af ændringerne er af ret teknisk karakter. Medens jeg om disse ligeledes kan henvise til lovforslagets bemærkninger, vil jeg gerne fremsætte nogle udtalelser vedrørende de ændringsforslag, der angår prostitutionen og brugstyverierne.

Problemerne vedrørende prostitutionen er behandlet i udvalgsbetænkningen af 1955 om foranstaltninger til bekæmpelse af prostitutionen. Udvalget har fremsat forslag til lovændringer vedrørende såvel den heteroseksuelle som den homoseksuelle prostitution. Disse forslag betegner ud fra en principiel vurdering ret væsentlige ændringer i den gældende ordning.

Jeg skal først omtale den heteroseksuelle prostitution.

Efter de gældende regler er denne prostitution ikke strafbar, men hvis en prostitueret kvinde ikke har et lovligt erhverv, kan hun efter straffelovens § 199 meddeles pålæg om at søge et sådant erhverv, og